

Заблѣстѣли звѣздичкитѣ и почнали да се движатѣ по небето. Въ това врѣме отъ къмъ ливадитѣ се показало златно пайтонче, въ което билъ впрѣгнатъ единъ бѣлоснѣженъ охлювъ. Рогата на този охлювъ били златни, а на крайчеца на всѣки рогъ блѣстѣлъ по единъ елмазъ...

Въ пайтончето върху възглавничка отъ цвѣтя седѣла една прѣлестна горска царкиня. Нейнитѣ роскошни свилени облѣкла били изтъкани отъ паяжина. Тя си вѣела съ вѣтрило, направено отъ комареви крилѣ, а герданятъ ѝ билъ нанизанъ отъ хиляди очички на прѣкрасни пеперудки...

— Мила дѣвойко, казала горската царкиня, защо си толкова тѣжна? Ела съ мене, азъ ще те развеселя!... И тя побутнала камъка. Той се отмѣстилъ, а подъ него се явило едно подземие, въ което влѣзла царкинята. — Ела съ мене, казала тя на дѣвойката, това е моятъ дворецъ!...

Дѣвойката влѣзла слѣдъ нея. Палатътъ на царкинята билъ построенъ отъ гранитъ. Изъ стаитѣ хвъркали пеперудки. На всѣкѣждѣ блѣстѣли скъпоцѣнни камъни...

— Елате и развеселете дѣвойката, казала царкинята на щурцитѣ и на свѣтулкитѣ.

Тѣ веднага я послушали. Дълго врѣме тѣ пѣли и свирили като съ цигулки, давали на дѣвойката сладки овощни плодове, ягоди и малини и разказвали ѝ чудни приказки. И тя сладко и крѣпко заспала...

Пробудила се дѣвойката чакъ къмъ зори, прѣдъ изгрѣвъ слънце... Отваря очи, гледа: зелено поле, ясно небе, подъ нея сжщиятъ камъкъ, птички весело пѣятъ между клонетѣ на дърветата,